

Stralende Ster

Margriet en ik staan op de drempel van de tijd. Hand in hand. Rustig. Kalm, vol vertrouwen.

We kijken vanuit het venster van ons verleden naar het heelal van de toekomst. Jij in het teken van Ram, ik in dat van Maagd.

Het is ondoorgrondelijk. Vreemd. De snijdende pijn van vroeger is hoegenaamd verdwenen. Nu is het de mildheid van de weemoed die onze intenties kleurt.

We spreken over de laatste en grootse reis die ieder van ons ooit zal moeten aanvangen. We lachen nog even.

‘Ik hou niet van reizen, ik blijf liever thuis. En zeker niet van die verre reizen,’ zegt Margriet.

‘Waarom?’ vraag ik.

‘Omdat ze er geen koffie en klare wijn schenken.’

We laten elkaar nu los en ik geef je terug aan de leegte van de Eeuwigheid.

Je leefde je leven, je schonk me het mooiste wat ik ooit in mijn leven heb ontvangen: Esther en Eva als dochters.

We waren erg gelukkig. Toch was ons samenleven niet gemakkelijk.

Het is goed Margriet, ga nu maar. Kijk niet meer achterom.

Als ik ‘s nachts, keer op keer, naar boven kijk door het raam van mijn tijd, zie ik een Ster opvallend krachtig aan de hemel. Men zal mij vragen, wat is dat voor een Ster? Ik wil niet meer antwoorden. Ik kan Het Grote Geheim niet ontraadselen. Wij weten het zéker. Jij bent het die daar staat te stralen, mijn lieve zuivere Griet!

Margriet van Gilse werd geboren op 10 april 1946 in Tilburg. Zij overleed op 11 juni 2009 te Rotterdam. Bijna dertig jaar heb ik met haar geleefd en samengewoond. In 2003 kwam er een eind aan onze huwelijkse staat. Tijdens de rouwplechtigheid richtte ik me met dit over de hoofden van de aanwezigen tot haar. Het is een schets van ons laatste samenzijn, het afscheid.

Bram Zoon – Gloed van Liefde, 2010, pag. 73.

© Bram Zoon 2010